

č. 1982.

Mimořádná opatření (moučná dávka): * Pro povinnost k placení příspěvku zaměstnavatelského dle § 4 opatření Stálého výboru N. S. ze dne 25. srpna 1920 č. 494 Sb. je nerozhodno, zda zaměstnanci se dostalo plné zákonité dávky mouky a chleba.

(Nález ze dne 17. února 1923 č. 2795.)

Věc: Firma Mannesmannröhren-Werke, Gesellschaft m. b. H. v Chomutově, proti ministerstvu pro zásobování lidu v Praze (odb. r. In. Vaculík) o zaměstnavatelské příplatky z moučných výrobků.

Výrok: Stížnosti se zamítají jako bezdůvodné.

Důvody: Platebními listinami okresní nemocenské pokladny v Chomutově ze dne — — — bylo firmě M. předepsáno na příspěvcích zaměstnavatelských k částečnému krytí cen moučných výrobků za měsíc květen, červen a červenec 1921, prosinec 1920, listopad 1920, únor 1921 po 1 K, celkem 67.440 Kč, 66.874 Kč, 66.813 Kč, 41.693 Kč, 49.752 Kč a 46.480 Kč.

Odvolání firmy nebylo v pořadí instančním, posléz nař. rozhodnutími min. pro zás. ze dne — — — vyhověno, což stížnosti nařikají pro nezákonnost.

Nss uvažil o stížnostech toto:

Stížnosti zastávají názor, že placení příspěvku zaměstnavatelského stojí k vydání zákonité dávky mouky a chleba v poměru plnění k vzájemnému plnění a že proto, zmenší-li se vzájemné plnění, totiž příkazání dávky, má se také poměrně zmenšiti plnění zaměstnavatelů. K názoru tomu dospívají stížnosti vzhledem k účelu, k němuž bylo opatření Stál. výboru N. S. z 25. srpna 1920 č. 494 Sb. vydáno a který jest vyjádřen v úvodním odstavci slovy: »aby se prodávaly mlýnské výrobky a chléb tak, by celý výrobní pokud se týče nákupní náklad byl plně hrazen«, z něhož dovozují stížnosti, že příspěvek cit. opatřením zavedený jest v zákoně odůvodněn jen pokud zákonná dávka mouky a chleba byla skutečně vydána.

S názorem tím nelze souhlasiti.

Cit. opatřením Stál. výboru N. S. č. 494/1920 byly za účelem plné úhrady celého výrobního, pokud se týče nákupního nákladu na opatření mlýnských výrobků pro zásobování veškerého obyvatelstva nutných stanoveny v hlavě I. příplatky uložené spotřebitelům s určitým jměním anebo ročním příjmem při výdeji úředních výkazních lístků, v hlavě II. příspěvky zaměstnavatelů a v hlavě III. dávka z kat. výnosu půdy. O každém z těchto druhů dávek jsou jak v opatření Stál. výboru, tak i v provád. nařízení ze dne 2. září 1920 č. 500 Sb. dány samostatné předpisy, zejména též o tom, komu a za jakých podmínek přiznává se osvobození od dávky. V hlavě II. o příspěvcích zaměstnavatelů ustanovuje § 4, že za osoby podrobené nemocenské pojistné povinnosti zaplatí zaměstnavatel za každou osobu a pojišťovací den 1 K, který příspěvek předepíše nemocenská pokladna a který bude zaplacen způsobem ustanoveným v provád. nařízení. Dle § 11 provád.

nař. předepíše příspěvky ty nemocenská pokladna za každý den, za který se předpisují nemocenské příspěvky zároveň s těmito a jsou splatny příspěvky ty ihned po doručení platebního rozkazu. V posledním odst. § 4 se pak ustanovuje, za které zaměstnance zaměstnavatelé příspěvek neplatí. Z jasného slovního znění § 4 cit. opatření a § 11 provád. nařízení, jakož i z toho, že případy, ve kterých odpadá placení příspěvků, jsou pevně stanoveny, jde, že okolnost, zdali zaměstnanec obdrží plnou dávku mouky a chleba, pro předpis zaměstnavatelského příspěvku jest zcela nerozhodná. To vysvětluje i ze způsobu předepisování a vybírání příspěvků, dále z ustanovení § 5, dle něhož zaměstnavatel jest za okolností tam vylčených povinen platiti příspěvek v § 4 vylčený po dobu nejdéle 3 měsíců i tenkrát, propustil-li zaměstnance a konečně i z ustanovení § 13 provád. nařízení, dle něhož se osobám nemocenské pojistné povinnosti podléhajícím poskytuje nárok na zákonnitou moučnou dávku a příslušníkům jejich stejná výhoda bez ohledu na to, zdali za ně příspěvky byly placeny. Příspěvky zaměstnavatelské byly určeny k úhradě difference mezi nákupní a prodejní cenou mouky pro aprovisaci obyvatelstva vůbec a bez výjimky a nelze proto povinnost zaměstnavatele posuzovati podle zvláštních okolností každého jednotlivého zaměstnavatele, nýbrž pouze podle všeobecného zákonitého předpisu (srovn. nález t. s. ze dne 30. října 1922 č. 10.093).

Bylo tudíž stížnosti jakožto bezdůvodné zamítnouti.

Č. 1983.

Řízení před nss-em: Přezkoumáváje zákonnost rozhodnutí neb opatření správních úřadů může nss rozhodnutí neb opatření takové uznati za zákonné jen tehdy, lze-li je srovnati se zákony platnými v době, kdy vznikl a trval poměr právní, který se takovým opatřením upravuje.

(Nález ze dne 19. února 1923 č. 3654/22.)

Věc: Frant. K. v P. proti ministerstvu financí o drahotní přídavky.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Dne 1. dubna 1920 uzavřel st-l, který vstoupil dne 31. března 1914 jako soudní vrchní kancelářský oficiál do výslužby, se statistickým oddělením ministerstva financí služební smlouvu.

Ve smlouvě této, která podrobně stanoví podmínky služební, uvedeno pod č. 2: »Služební požitky jsou upraveny analogicky s příjmy státních kancelářských pomocníků«. Dne 31. prosince 1920 opustil st-l shora uvedené smluvní zaměstnání.

Není sporno, že za dobu od 1. dubna 1920 do 31. prosince 1920 bylo st-li vyplaceno na drahotních přídavech a) jako kancelářskému pomocníku úhrnem Kč 3.927, při čemž mu za dobu od 1. srpna do 31. prosince 1920 drahotní přídavky čítány pouze dle I. třídy rodinné, b) jako pensionovanému vrchnímu kancelářskému oficiálovi úhrnem Kč 2856.